

Σάντουιτς με μέδουσες

Ανασκόπηση...

Η αλιεία στο Βόρειο Ατλαντικό

«θα έχει καταρρεύσει μέχρι το 2010»

Τα βρώσιμα ψάρια στο Βόρειο Ατλαντικό ενδέχεται να εξαντληθούν εντελώς μέχρι το τέλος της δεκαετίας, σύμφωνα με την πρώτη λεπτομερή εκτίμηση των αποθεμάτων στον ωκεανό.

Σύντομα, αντί για ψάρια «θα τρώμε σάντουιτς με μέδουσες», προειδοποίησε ο Δρ. Ρεγκ Γουάτσον του Πανεπιστημίου της Βρετανικής Κολομβίας στον Καναδά, μιλώντας στην ετήσια συγκέντρωση της Αμερικανικής Ένωσης για την Πρόοδο της Επιστήμης (AAAS) στη Βοστώνη.

Ο μόνος τρόπος να αποφευχθεί η εξάντληση των ψαριών, υποστηρίζουν οι ερευνητές, είναι να εφαρμοστούν τα κατάλληλα προγράμματα διαχείρισης των ωκεανών και να τεθούν αυστηρά ανώτατα όρια στην αλιεία.

Σύμφωνα με τα αποτελέσματα του ερευνητικού «Προγράμματος για τις θάλασσες γύρω μας», οι πληθυσμοί μεγάλων ψαριών -όπως ο τόνος και ο μπακαλιάρος- έχουν μειωθεί στο ένα έκτο του μεγέθους που είχαν το 1900. Οι ποσότητες των ψαριών που αλιεύονται κάθε χρόνο στο Βόρειο Ατλαντικό έχουν μειωθεί στο μισό από το 1950 έως σήμερα, παρόλο που η δραστηριότητα των αλιευτικών σκαφών στην περιοχή έχει τριπλασιαστεί στο ίδιο διάστημα.

Η μείωση των ψαριών έχει ήδη αναγκάσει τους αλιείς να στραφούν σε είδη που παραδοσιακά θεωρούνταν ακατάλληλα για κατανάλωση: «Το σάντουιτς με μέδουσες δεν είναι απλώς μεταφορά: οι μέδουσες ήδη εξάγονται από τις ΗΠΑ» σχολιάζει στο *New Scientist* ο Δρ. Ντάνιελ Πόλι, επικεφαλής της ερευνητικής ομάδας. «Στον Κόλπο του Μέιν ψάρευαν μπακαλιάρο πριν από μερικές δεκαετίες. Τώρα ψαρεύουν θαλάσσια αγγούρια» προσθέτει.

Σύμφωνα με τον ίδιο, τα υπάρχοντα προγράμματα προστασίας για συγκεκριμένες περιοχές του ωκεανού δεν είναι αποτελεσματικά, καθώς το μόνο που καταφέρνουν είναι να οδηγούν τους αλιευτικούς στόλους σε άλλες περιοχές που δεν προστατεύονται, όπως η θάλασσα δυτικά της Αφρικής. Τα μέτρα προστασίας των θαλάσσιων πληθυσμών που έχουν προτείνει ο Οργανισμός Τροφίμων και Γεωργίας του ΟΗΕ και ο ΟΟΣΑ είναι εθελοντικά, ενώ η εφαρμογή του προγράμματος επιτήρησης και προστασίας των ωκεανών που συζητείται στον ΟΗΕ ίσως χρειαστεί δέκα ακόμα χρόνια για να εφαρμοστεί.

Ο Δρ. Άντριου Ρόσενμπεργκ, του Πανεπιστημίου του Νιου Χαμπσάιρ, προσθέτει ότι πολλές κυβερνήσεις σήμερα επιτείνουν το πρόβλημα επιδοτώντας τους αλιείς - η χρηματοδότηση για την αλιεία στο Βόρειο Ατλαντικό φτάνει τα 2,5 δισ. δολάρια ετησίως.

Η μόνη λύση, καταλήγουν ομόφωνα οι επιστήμονες, είναι να απομακρυνθούν τα αλιευτικά σκάφη από μεγάλα τμήματα του ωκεανού και, παράλληλα, να μειωθεί δραστικά το μέγεθος των στόλων. «Το λιγότερο είναι στην πραγματικότητα περισσότερο όσον αφορά στην αλιεία: ψαρεύοντας λιγότερο πιάνει περισσότερα ψάρια» συμπληρώνει ο Ρόσενμπεργκ.